

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De simplicitate jungenda prudentiæ. In spirituali pugna fortior est
ovis lupo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

FERIA QUINTA.
DE SIMPLICITATE IVNGENDA
PRUDENTIÆ.

Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum: estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columba. Matth. 10.

VERITAS PRACTICA.

In spirituali pugna fortior est ovis lupo.

SENSVS ET RATIO EST, Quod in spirituali pugna quam habemus incundam cum vitiosis & vitiosis, tunc fortiores erimus & superiores, si Christo Duce pugnamus.

Sed si oves fuerimus, si ovium mansuetudinem imitemur potius quam ferocitatem luporum: tunc Christo Duce pugnabimus, nec aliter.

Ergo & tunc apparebit quod in spirituali pugna fortior est ovis lupo, & columba miluo. Quamobrem hac induenda est armatura mansuetudinis & simplicitatis, pugnando contra lupos, contra mundanos & contra quoslibet vitiosos.

I. PUNCTUM.

CUM negotium salutis æternæ sit divinū potius quam humanum opus, non est mirum si documenta instr. uendis Evangelicis Operariis sint divina potius & supernaturalia quam humana & naturalia. Quid minus naturale & humanum quam oves in mundū mittere ut adducant & convertant ad se lupos? Sed optimè S. Chrysostomus, *Ut intelligant Apostoli novum hoc esse belligenus & insolitū præliandi morem, eum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sive calcete, alij virga, & absq; zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finē, sed inextinguibilem virtutem suam proferens, etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: neq; verò ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiā columbe simplicitatem: se enim virtutem eam maximè ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: & quamvis illi sint in medio luporum, & innumeris moribus lacerentur, non modò non consumpta fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint. Majus certe atq; admirabilius est*

Hom. 34.
in Matth.

mentem Adversariorum commutare, & animum in diversum transferre, quam illos occidere: præsertim cum duodecim tantū essent, & lupi plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longè diversa facientes, tanquam lupi in adversarios ruimus. **NAM QUAMDIV OVES FVERIMVS, VINCIAMVS:** etiam si mille circumstant lupi, superamus & victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis Pastorum auxilium recedit qui non lupos sed oves pascit.

Hæc ad verbum S. Joannes Chrysostomus, unde veritas modo expendenda & ejus declaratio est deducta: In spirituali videlicet pugna quā habemus cum vitiosis & vitiosis hominibus fortior est ovis lupo; Fortior est, qui pugnando se mansuetū exhibet, quam qui ferocem & arrogantem: fortior est quam ipsi feroces & superbi quos habet expugnandos & convertendos.

Ratio est manifesta, quia ille fortior est pugnando, qui Christo Duce & adjutore pugnat: quid clarius? Nam si Deus pro nobis, quis contra nos? Inquit Apostolus. Et Propheta egregie: *Dominus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus; ideo posui faciem meam ut petram durissimam, & scio quoniam non confundar. Iuxta est qui justificat me qui contradicit mihi? Stemmus simul, quis est adversarius meus? accedat ad me. Ecce Dominus Deus auxiliator meus quis est qui condemnet me? Sic Elifæus in clamanti servo ad multitudinē hostium: Heu heu Domine mi quid facimus? Noli time-re, inquit, plures enim nobiscum sunt quam cum illis. Sic dum adsit Christus nobis pugnantibus ille unus pugnam conficiet.*

Rom. 8.
1f. 50.

4. Reg. 6.

Veni & vide: Et vidi, ait S. Joannes in Apocalypsi; Et ecce equus albus, & qui sedebat super illū, habebat arcum, & data est ei corona, & exivit vincens ut vinceret. Quod & rursus illi apparuit. Et quinam esset ille pugator & victor manifestius declaratum est, cum vidit cælum apertum: Et ecce, inquit, equus albus, & qui sedebat super eum, vocabatur sâelus & verax, & cum iustitia iudicat & pugnat, Nempe Christus Domi-

nus

Hom. 2. in Cant.
 nus est, de quo sic præclare Origenes ad illud Canticorum: Equitatus Pharaonis assimilavi te. Equus, inquit, & equitatus Dei & Christi, sunt Apostoli, & anima sancta. Sessor est verbum Dei, cuius illa frantum suscipiunt, ut quocumq; voluerit frictat eas, ita ut ad omnia bona non à se sed à voluntate Sessoris ducantur & reducantur, atque à malo refrænentur. O quam felix tū in pugna, & quam certa victoria! Dubitasne Christum posse si velit, vincere? Dubitasne velit si tecum contra suos pugnet hostes? Confidite, ego vici mundum.

Joan. 16.

II. PUNCTUM.

SED si tanquam ovis pugnando mansuetus fueris, cum Christo Duce & adiutore pugnabis.

Ille est enim Pastor & Dux ovium non luporum, ut iam audivisti ex S Joanne Chrysostomo qui & alias addens rationes sic Christum suis loquentem inducit: Nolite turbari, si cum vos inter lupos mitto, tanquam oves & columbas esse jubeo. Nam etsi possum contrarium quoq; præstare, & non permittere, ut grave aliquid patiamini, nec lupis tanquam oves subiecti sitis, sed efficere ut Leonibus terribilioribus evadatis, tamen sic expedit fieri: hoc & vos quoque illustriores faciet, & meam declarabit virtutem.

Hom. 24. in Matth.

Sic mulier Debhora dum de hostibus populi Dei victoriam reportasset. Nova, inquit, b. Ua elegit Dominus, & portas hostium ipse subvertit. Quid novum hoc est bellandi genus & maxime proprium Deo, ut per infirmos & exiguos qualis est mulier, debellet suos hostes. Sic enim magis apparet, ipsum esse de bellatorem & victorem, atq; uni ipsi dandam victoriæ gloriam. Sic Juditha ut divinum sibi efficacius conciliaret adiutorium contra Holofernem; Erit, inquit, hoc memoriale nominis tui, cum manus femina dejecerit eum: non enim in multitudine est virtus tua Domine, neq; in equorum viribus voluntas tua est, nec superbi ab initio placuerunt tibi: sed humilium & mansuetorum semper tibi placuit deprecatio. Sic Plaltes Regius postquam dixit: suscipiens mansuetos Dominus, humilians autem peccatores usq; ad terram: Mox subiungit, Præcinite Domino in confessione, Psallite Deo nostro in cythara; Quid ob hoc vel maxime Deus noster laudandus est, quod oves eligat ut superet lupos, quod mansuetos suscipiat ut humiliet superbos & peccatores.

Judic. 5.

Jud. 9.

Plal. 146.

Denique sicut universim dicitur idcirco Dominum elegisse piscatores & ignaros qui Eyan-

Hayne sue pars tertia.

gelium prædicarent, ut virtus inde divina magis innotesceret; sic & eisdem vult mansuetos & simplices non feroces & potentes potentia seculari, ut sic ipse magis appareat in illis pugnare & vincere qui mundum non ferro sed ligno vicit. ADVERTE, inquit S Ambrosius cælestis consilium, non Sapientes aliquos, non divites, non nobiles: sed piscatores & publicanos quos dirigeret, eligit, ne traduxisset prudentia, ne remississet divitiis, ne potentia nobilitatisq; autoritate traxisset aliquos ad suam gratiam videretur, ut veritatis ratio, non disputationis gratia prævaleret.

In cap. 6. Luc.

Nonne hoc cælestis probas consilium? Nonne huic velles inservire? Nonne Domino potius quam tibi velles referri si quid à ream proximum fructuose fieret? An verò simplex magis haberi quam ingeniosus & doctus? Attende quid reprobodeas: & quid dixerit Sapiens in Proverbiis: Superbus & arrogans vocatur in derisum.

Prov. 21.

III. PUNCTUM.

SIC igitur in spirituali pugna fortior est ovis lupis. Sic evangelici operarii agentes cum mundanis facilius eos superabunt & convertent, si mansueti & humiles fuerint, quam si scientia vel auctoritate tumentes nescio quid fastuosum præ se ferant. Nam præterquam quod ipsis mundanis hoc odiosum est, longè id etiam alienum à Christo qui mites beatos prædicat, Quia possidebunt terram, id est, ut multi interpretantur, ipsos homines, quibus eum agent, lucrabantur, quod & Propheta dixerat, Mansueti hereditabunt terram & delectabuntur in multitudine pacis. Et Sapiens: Fili in mansuetudine opera tua perfice & super hominum gloriam diligeris. Undè apud Joannes Chrysostomus, Neq; contumelia affecti feroces simus, etiamsi contempiores & pauciores nobis sint, qui nobiscum contendunt, sed mansuetudine furorem comprimamus; nihil enim illa potentius, nihil illa fortius.

Matth. 5.

Ps. 36.

Pr. 3.

Hom 34. in Gen.

Quod & alibi confirmans Apostolorum exemplo; Si rebus ipsis, inquit, id est fieri, videre desideras, lege actuum Apostolorum librum; perspicies profecto, cum saepe Iudaorum populus in Apostolos insurrexerit, ac dentes exacerit, illos columba simplicitatem imitando & cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse. Nam cum illi diceret, nonne precipiendo præcepimus vobis, ne doceretis in nomine isto? Quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neq; dixerunt, ne-

Hom 34. in Matth.

Ef

que

que fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondententes dicebant, si iustum est vos audire magis quam Deum, iudicatis. Perseverasti simplicitatem columba, vides nunc serpentis prudentiam? non enim possumus, inquisunt, nos qua vidimus & audimus, non loqui.

Sic iungenda semper simplicitati prudentia, unde est illud S. Hieronymi scilicet dictum; *Habes simplicitatem columba, ne cuiquam machineris dolos; & serpentis astutiam ne aliorum supplantas in insidiam. Non multum distat in vitio, vel decipe-*

re posse, vel decipi Christianum. Velle sine decipi & illud? Nonne hoc quantum potes, caves? Et verò etiam vide ne decipias. Si sola fuerit prudentia sine simplicitate rationabili, primò te decipiet; deinde tu alios, nam eris alioquin callidus, eris versutus, eris hypocrita. Nunquid hoc est decipere?

Vide in 1. parte, die 30. Decembris, ubi hæc Sapientis declaratur sententia. *Abominatio Domini est omnis illusor: & cum simplicibus sermocinatio eius.*

Prov. 3

FERIA SEXTA.

DE MAGNANIMITATE MAXIME NECESSARIA OPERARIIS EVANGELICIS.

Dico vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui occidunt corpus. Luc. 12.

VERITAS PRACTICA.

In paucis Christi verbis ad amicos suos, plus est ne terreantur, quam in cunctis inimicis, ut ipso terreant.

Vel sic.

Plus est quod Christus monet ne terreamur, quam quod movent inimici ut nos terreant.

RATIO EST, Quia quod spirituale est, quod aeternum & divinum, plus est seu plura est ducendum, quam quod temporale est, quod caducum & transitorium.

Sed quod Christus monet ne terreamur, spirituale est, aeternum est & divinum: quod verò movent inimici ut nos terreant, totum est temporale, & transitorium.

Ergo plus est quod Christus monet ne terreamur, quam quod movent inimici ut nos terreant. Ac proinde erigendus ad Christum animus contra vanos mundi terrores.

I. P U N C T U M.

QUAM verò Christus suos in mundum mitteret sicut oves in medio luporum declaravit apertius cum prædixit illis quanta essent perpeffuri. Tradent enim vos, inquit, in conciliis, & in synagoga sua flagella-

Matth. 10.

bunt vos: & ad præfides & ad reges ducti eritis propter me in testimonium illi & gentibus. Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium, & insurgent filii in parentes, & morte eos afficient: & oritur odio omnibus propter nomen meum. Sed ne propterea terreantur, hæc addidit. *Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius quid faciant. Ostendam autem vobis quem timeatis: timeo eum qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. Ita dico vobis, hunc timeo.* In quibus paucis verbis tam amicè, tam suaviter dictis, longè plus oratione terreantur Apostoli, quam quidquid movere poterant inimici contra ipsos. Quæ certè veritas si attentè consideretur, multum valere potest apud quosvis operarios evangelicos, ut sint magnanimi & constantes in adversis quæ nunc etiam illis non desunt, sic disponente Domino ut non aliter Evangelium prædicetur.

Luc. 12

Sic autè evidenter suadetur veritas: quia quod spirituale est, quod aeternum & divinum seu ad Dei cultum & honorem spectans, longè plus est & semper plura ducendum ut inde moveamur & excitemur cum gratia, quam quod est temporale, quod caducum & transitorium. Licet enim visibilia & sensibilia nos magis naturaliter moveant quam spiritualia & quæ à sensibus sunt remota: si divina tamen fides accedat, & quæ sit inter bona vel mala de quibus agitur comparatio, si non ex humano sensu, sed ex divino intellectu velimus inquirere, tantum aeterna temporalibus, & spiritualia sensibilibus præponderabunt.